

Blaženo neznanje (Ili zašto je Dedinje bitno u političkom životu Zapadnog Balkana...)

Dragi moji - evo dogurali smo do našeg 100. broja. Koliko god se trudila izgledati hladnokrvno, ipak ne mogu ne biti ponosna na Vas – jer ste nas “prepoznali” od prvog broja i ta podrška na zajedničkom putu znači nam nemjerljivo puno. Ponosna sam i na nas, na našu redakciju – zbog našeg truda da uvijek, u svakom broju, damo sve od sebe. Kriza je, pa dabogda da bude kakve proslave, ali nikad se ne zna...

Svi znamo onu rimsku – hljeba i igara, zar ne? E, pa, čini mi se da tek sada počinjem shvatati kako je to funkcioniralo i još uvijek funkcionira, kao i to zašto to MORA funkcionirati. Jer, kada nije tako – vidi pod Tunis, a može i pod Egipat...

Dakle – jedini način da na ovom lijepom svijetu živite kako-tako jeste da živite u blaženom neznanju – odnosno da, recimo, mislite da su svi doktori bili odlični studenti medicine – pa nikada nisu prepisivali, nikada položili ispit preko “štele”, nikada prespavali vježbe anatomije, te im stoga možete slobodno preputiti svoje zdravlje i život. Ili mislite kako su svi serviseri aviona baš onako tabijatli, pa se avion neće srušiti, jer je nekoga od njih nasekirala žena, pa je taj dan bio malo rastresen...

Problem nastaje zbog činjenice da kod doktora, i u avionu, niste baš svaki dan, ali zato jeste s političarima, a baš SVAKI vas dan mračnjačko novinarstvo bombarduje informacijama koje kao da su sišle s takmičenja “crno, crnje, najcrnje...”. Još kada za saučesnike imaju ove naše političare (čast rijetkim i obično politički kratkovjekim izuzecima...) onda to funkcionira kao horor film – dokumentarni, doduše..

Tragikomedija zvana formiranje vlasti u BiH pokazuje zašto nam pod hitno treba igara, jer hljeba ipak ima, hvala Bogu, te se, budući da nam stomak ne zavija od gladi, možemo posvetiti traženju mentalne anestezije bez koje je sve teže i teže “gurati” ovu i ovakvu političku elitu i teatar apsurdna u kojem se sve to odvija. Tako npr. stranka koja je finansijski potpuno uništila (srećom jedini) kanton u kojem je donedavno bila na vlasti, sada će valjda na osnovu tog iskustva – učestvovati u federalnoj vlasti -valjda da mogu primijeniti revolucionarni recept rješavanja novčanih problema u stilu “pare nisu problem, jer para više nema...”. I sjetim se onda kako mi je brat pričao kako su ga svojevremeno u onoj nekadašnjoj JNA tjerali da gazeći strojev korak pjeva novokomponovani hit koji je išao otrpilike ovako:

*“Na Dedinju Tito spava
Najmudrija svjetska glava....”.*

Pa nešto mislim da bi druga strofa sada mogla ići ovako:

*“Da hoće neki pospati
makar se moralo i pjevati”... **B***